

вото ви гы прѣдадохъ. [1. Корин. гл. 11. Ст. 2-ый].
Въ сѫщѣ тжѣ главж, ст. 23: *Азъ съмъ пріялъ
отъ (самаго) Господа онова, кое то съмъ и прѣдалъ
вамъ. За това, братіе, стойте (твърди) и дръже-
те (добрѣ) прѣданія та, които сте научили или
отъ живъ нашъ гласъ или отъ Посланіе наше.*
[2. Сол. гл. 2. Ст. 15].

На тыя Павловы думы Св. Златоустъ пра-
ви това забѣлѣжваніе: Отъ тука е явно, че не е
прѣдалъ всичко съсь Посланіе: нѣ много нѣщо
и неписано: нѣ и едно то и другото е достой-
но за вѣрваніе.

Че Апостоли тѣ не сѫ записвали всичко, а
сѫ оставляли много нѣщо до лично вижданіе,
свидѣтелствуватъ най ясно слѣдующы тѣ думы
на св. Апостола Іоанна Богослова: *Много имахъ
да ви пишѫ и не щяхъ (да пишѫ) на книжъ съсъ
чернило: и падѣхъ ся да дойдѫ при васъ и уста
съ уста да ви говорихъ, за да бѫде радостъ та ви
испълнена.* [2. Іоани. гл. 1. Ст. 12.—3. Іоани. гл. 1. Ст. 13 и 14].

Протестанти тѣ чистъ ся опирать и на слѣ-
дующы тѣ думы св. Апостола Павла къмъ Га-
латяніе тѣ: *Ако бы и сами нынѣ или Ангелъ отъ
небо то бы благовѣстилъ вамъ другого (Евангеліе),
отъ онова, кое то ви благовѣстихме, Анатема
да бѫде.* [Гал. 1. Ст. 8.] и пакъ: *Ако иѣкой ви bla-
govѣствува другого (Евангеліе) отъ онова, кое то
пріяхте, анатема да бѫде.* [гл. 1. Ст. 9.] Отъ тыя
думы явно е, казвать Протестантитѣ, че освѣнъ
благовѣстіе то, или Евангеліе то, не трѣбва дру-